

Sygn. akt V U 870/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 grudnia 2015 r.

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Regina Stępień

Protokolant: star. sekr. sądowy Ewelina Trzeciak

po rozpoznaniu w dniu 9 grudnia 2015 r. w Legnicy

sprawy z wniosku A. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o emeryturę

na skutek odwołania A. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 30 czerwca 2015 r.

znak (...)

oddala odwołanie

Sygn. akt V U 870/15

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. decyzją z dnia 30 czerwca 2015r., po rozpoznaniu wniosku z 8 maja 2015r. odmówił A. P. prawa do emerytury.

W uzasadnieniu organ rentowy podał, że zgodnie z art. 184 ust. 1 w zw. z art. 32 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ubezpieczonym urodzonym po 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy (tj. 1 stycznia 1999r.) osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymagany w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 65 lat dla mężczyzn oraz okres składkowy w ilości co najmniej 25 lat. Wiek emerytalny, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki nabycia prawa do emerytury ustala się na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. I tak zgodnie z § 4 tego rozporządzenia „Pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki: 1) osiągnął wiek emerytalny wynoszący 60 lat dla mężczyzn, 2) ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Okresy pracy stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia, lub w świadectwie pracy (§ 2 ust. 2). Zgodnie z tym wzorem zakład pracy ma obowiązek w wydanym pracownikowi dla celów

emerytalnych świadczenie pracy określić rodzaj pracy ściśle wg wykazu, działu i pozycji w/w rozporządzenia, podać stanowisko pracy w szczególnych warunkach zgodnie z wykazem, działem, pozycją i punktem zarządzenia resortowego lub uchwały właściwego ministra oraz wskazać okres, w którym praca w szczególnych warunkach wykonywana była stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku.

Zdaniem organu rentowego A. P. nie spełnia wymienionych warunków, ponieważ udowodnił 2 lata, 7 miesięcy i 24 dni okresów pracy w szczególnych warunkach wobec wymaganych 15 lat. Zakład podał, że nie zaliczył wnioskodawcy do okresów pracy w szczególnych warunkach okresu od 1 sierpnia 1970r. do 10 maja 1972r. we (...) Przedsiębiorstwie (...), od 3 listopada 1976r. do 30 sierpnia 1986r. w Przedsiębiorstwie (...) – Z. oraz od 20 listopada 1992r. do 31 grudnia 1995r. w (...) pracy – gdyż nie zostały przedłożone dokumenty, które w prawidłowy sposób potwierdzałyby szczególny charakter zatrudnienia.

Odwołanie od powyższej decyzji złożył A. P. wnosząc o jej zmianę poprzez przyznanie mu prawa do emerytury. W uzasadnieniu wskazał, że posiada wymagany 15 – leni okres szczególnego zatrudnienia. Powinny mu bowiem zostać zaliczone do szczególnego stażu okresy pracy:

1) od 3 listopada 1976r. do 30 sierpnia 1986r. w (...), (w tym okres od 14 listopada 1978r. do 2 czerwca 1979r. na kontrakcie w NRD), gdzie wykonywał prace kierowcy samochodu ciężarowego o ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony (Wykaz A, dział VIII, poz. 2 – zał. do rozp. RM z 7.02.1983r.),

2) od 20 listopada 1992r. do 31 grudnia 1998r. w (...), gdzie wykonywał prace przy bezpośredniej obsłudze maszyn drukujących na stanowisku operatora maszyn drukujących (Wykaz A, dział XI, poz. 3 – zał. nr 1 do rozp. RM z 7.02.1983r.)

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując argumenty zawarte w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił:

A. P. urodził się (...) Ma 62 lat.

Na dzień 1 stycznia 1999r. udowodnił przed organem rentowym 25 lat, 3 miesiące i 19 dni okresów składkowych oraz 2 lat, 7 miesięcy i 24 dni okresów pracy w szczególnych warunkach (tj. od 20.05.1972r. do 25.10.1972r., od 26.10.1972r. do 16.10.1974r. i od 5.11.1974r. do 31 .01.1975r.).

Służbę wojskowa odbywał od 26.10.1972r. do 16.10.1974r.

Jest członkiem OFE, ale złożył wniosek o przekazanie zgromadzonych w Funduszu środków na dochody budżetu państwa.

(bezsporne)

Wnioskodawca był zatrudniony od 3 listopada 1976r. do 30 sierpnia 1986r. (9 lat, 9 miesięcy i 28 dni) w (...) na stanowisku kierowcy. W tym w okresie od 14 listopada 1978r. do 2 czerwca 1979r. na kontrakcie w NRD (gdzie był kierowany przez pracodawcę) na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego o ciężarze całkowitym od 3,5 do 13 ton.

W okresie tego zatrudnienia stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace kierowcy samochodu ciężarowego o ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony. Kierował przede wszystkim samochodem ciężarowym (...) z przyczepą, służącym do przewozu długich ładunków (dłużycy, płyt prefabrykowanych), ponadto samochodem ciężarowym (...), był to wywrotka do przewozu materiałów sypkich, samochodem ciężarowym typu (...).

(dowody: - akta osobowe: umowy o pracę, angaże

- zeznania świadków: E. M. e-protokół z 9.12.2015r. 00:09:30-00:12:35

Z. N. e-protokół z 9.12.2015r. 00:12:35-00:16:11

- wyjaśnienia wnioskodawcy e-protokół z 9.12.2015r. 00:16:11-00:28:09)

W okresie od 20 listopada 1992r. do 31 grudnia 1995r. podlegał ubezpieczeniu społecznemu tytułu współpracy z (...) FIRMA (...).

(dowód: akta ZUS: potwierdzenie ubezpieczenia k. 78).

Sąd zważył:

Odwołanie jest nieuzasadnione.

Zgodnie z treścią art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ubezpieczonym urodzonym przed 01 stycznia 1949r., będącym pracownikami zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 pkt.1, tj. innym niż 65 lat dla mężczyzn. Wiek emerytalny, o którym mowa w ust. 1, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których osobom zatrudnionym w szczególnych warunkach przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych, tj. rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

I tak zgodnie z § 4 tego rozporządzenia pracownik, który wykonywał pracę w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) osiągnął wiek emerytalny wynoszący 60 lat dla mężczyzn,
- 2) ma wymagany okres zatrudnienia 25 lat, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Z mocy art. 184 ust. 1 ustawy emerytalnej cytowane przepisy znajdują zastosowanie w stosunku do ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948r., którym przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy (1 stycznia 1999r.) osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

W sprawie bezspornym był fakt, iż w dacie złożenia wniosku o emeryturę wnioskodawca miał wymagany przepisem art. 27 ustawy emerytalnej okres składkowy i nieskładkowy - 25 lat, osiągnął wymagany wiek 60 lat, przystąpił do OFE ale złożył oświadczenie o przekazanie zgromadzonych środków na dochody budżetu Skarbu Państwa. Nadto na dzień 1 stycznia 1999r. prawidłowo wykazał 2 lata, 7 miesięcy i 24 dni okresów pracy w szczególnych warunkach (od 20.05.1972r. do 25.10.1972r., od 26.10.1972r. do 16.10.1974r. i od 5.11.1974r. do 31 .01.1975r.).

Sporną kwestią pozostawała ocena czy do okresów pracy w szczególnych warunkach można zaliczyć okresy: od 3 listopada 1976r. do 30 sierpnia 1986r. w (...), i od 20 listopada 1992r. do 31 grudnia 1998r. w (...).

Sąd podzielił stanowisko organu rentowego w tym zakresie, że wnioskodawca nie wykazał wymaganego 15 – letniego okresu pracy w warunkach szczególnych.

Wnioskodawcy do okresów pracy w szczególnych warunkach należy uwzględnić okres od 3 listopada 1976r. do 30 sierpnia 1986r. (9 lat, 9 miesięcy i 28 dni). Jak bowiem wynika z treści akt osobowych, zeznań świadków Z. N. i A. P. oraz wyjaśnień wnioskodawcy – wykonywał on w tym okresie prace kierowcy samochodów ciężarowych o ciężarze całkowitym powyżej 3, 5 tony, które ujęte są w Wykazie A, dziale VIII, poz. 2 – zał.nr 1 do wyżej wskazanego rozporządzenia RM z 7.02.1983r.).

Łącznie z uwzględnionym przez organ rentowy okresem daje to 12 lat, 5 miesięcy i 22 dni okresów pracy w szczególnych warunkach.

Nie jest możliwe uwzględnienie jako okresu pracy w szczególnych warunkach wskazywanego przez wnioskodawcę okresu od 20 listopada 1992r. do 31 grudnia 1995r. oraz dalej do 31 grudnia 1998r.

Wnioskodawca złożył wraz z wnioskiem świadectwo pracy z 30 września 2000r. (k.45 akt emerytalnych), z którego wynikało, iż był zatrudniony w (...) na stanowisku operatora maszyn drukujących, kierownika oddziału, w pełnym wymiarze czasu pracy od 20 listopada 1992r. do 30 września 2000r., i przez cały ten okres wykonywał prace w szczególnych warunkach „przy bezpośredniej obsłudze maszyn drukujących na stanowisku operator maszyn drukujących wymienionych w Wykazie A, dziale nr XI pkt. 3 wykazu stanowiącego załącznik do rozporządzenia RM z 7 lutego 1983r.”

Świadectwo to zawiera sprzeczności. Z jego treści nie wynika, w jakim okresie wnioskodawca pracował jako operator maszyn drukujących a w jakim okresie jako kierownik oddziału. Czy i ewentualnie jaką pracę w szczególnych warunkach wykonywał będąc kierownikiem oddziału. Jak sam wnioskodawca wyjaśnił, prowadził oddział firmy brata L. P. w L. i zajmował się rozprawdaniem pocztówek. Nie jest to praca w szczególnych warunkach. Kolejna sprzeczność polega na tym, że mimo wskazania, iż cały ten okres sporny to czas pracowniczego wnioskodawcy – to L. P. zgłosił wnioskodawcę do ubezpieczenia społecznego jako osobę współpracującą w okresie od 20 listopada 1992r. do 31 grudnia 1995r. Taki okres nie może zostać uwzględniony jako okres pracy w szczególnych warunkach. Przepis art. 32 ust. 1 ustawy emerytalnej wyraźnie stanowi, iż ubezpieczonym urodzonym przed 01 stycznia 1949r., będącym pracownikami zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 pkt.1, tj. innym niż 65 lat dla mężczyzn. Ponadto wiek emerytalny, o którym mowa w ust. 1, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których osobom zatrudnionym w szczególnych warunkach przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych, tj. rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Oznacza to, że dotyczy ono osób, o których mowa w art. 2 kodeksu pracy tzn. zatrudnionych na podstawie umowy o pracę, powołania, wyboru, mianowania lub spółdzielczej umowy o pracę. Nie odnosi się zatem do osób, które prowadzą pozarolniczą działalność gospodarczą bądź współpracują przy jej prowadzeniu.

Ze względu na te sprzeczności świadectwo pracy z 30 września 2000r. nie może zostać uwzględnione. Tym bardziej, że wnioskodawca słuchany na rozprawie w dniu 9 grudnia 2015r. oświadczył, iż nie wiedział, że został zgłoszony do ubezpieczenia społecznego jako osoba współpracująca, nie wiedział w jakim okresie był kierownikiem oddziału firmy brata zajmując się rozprawdaniem pocztówek. Czy było to w okresie kiedy był ubezpieczony jako osoba współpracująca czy też jako pracownik. Nie dysponował ewentualnie innymi dokumentami choćby umową o pracę, nie potrafił wskazać, miejsca przechowywania akt osobowych z tego zatrudnienia. Nie było również możliwe poszukiwanie tych akt, gdyż jego brat L. P. nie żyje od 2009r. Nie złożył innych wniosków dowodowych na potwierdzenie tego, spornego okresu szczególnego zatrudnienia, twierdząc, iż przedłożył do organu rentowego wszystkie prawidłowe dokumenty potwierdzające, charakter tej pracy.

Mając powyższe na uwadze, należy wskazać, iż wnioskodawca nie ma wymaganego 15-letniego okresu wykonywania pracy w szczególnych warunkach – w konsekwencji jego odwołanie, sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kodeksu postępowania cywilnego oddalił.